

РЕШЕНИЕ

№ 8831

София, 28/06/2010

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Второ отделение, в съдебно заседание на четвърти май две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АНГЕЛ КАЛИНОВ
ЧЛЕНОВЕ: НАДЕЖДА ДЖЕЛЕПОВА
ТАНЯ РАДКОВА

при секретар
на прокурора
от съдията
по адм. дело № 2668/2010. ☐

Станка Ташкова
Чавдар Симеонов
ТАНЯ РАДКОВА

и с участието
изслуша докладваното

Производството по делото е образувано по касационна жалба на "Прима Инвест-БГ" ООД гр. Благоевград чрез неговия пълномощник срещу решение № 843/07.01. 2010 г. по адм. д. № 803/2009 г. на Административен съд гр. Благоевград. Счита обжалваното решение за недопустимо като постановено по просрочена пред първоинстанционния съд жалба и алтернативно- за неправилно поради противоречието му с материалния и процесуалния закон и необосновано. Ответниците по касационната жалба-Окръжна прокуратура Благоевград и началникът на РДНСК-Благоевград не вземат становище. Представителят на Върховната административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Касационната жалба е подадена в срок и е процесуално допустима. За да се произнесе по съществуващата на касационната жалба, разгледана съгласно чл. 218 АПК с оглед наведените основания за отмяна, настоящата инстанция взе предвид следното:

Първоинстанционният съд е бил сезиран с протест на Окръжна прокуратура Благоевград срещу отказ на началника на РДНСК-Благоевград, материализиран в писмо изх. № БЛ-16-02-587/10.09.2009 г. на началника на РДНСК-Благоевград. Писмото е повод искане на Окръжна прокуратура за обявяване нищожността на разрешения за строеж № 232/26.05.2006 г. и 328/02.08.2006 г. на главния

архитект на община Благоевград. С цитираните разрешения за строеж е разрешено на касатора да изгради пътническа въжена линия, включваща изграждане на начална лифтова станция към въжената линия и частично трасе и изграждане на горна лифтова станция и трасе с дължина 3000 м.

С материализирания в писмото отказ началникът на РДНСК не е уважил предложението на Окръжна прокуратура-Благоевград за прогласяване нищожността на атакуваните разрешения за строеж с мотива, че същите са влезли в сила и на основание чл. 156, ал. 1 ЗУТ не подлежат на отмяна.

С обжалваното решение съдът е приел допустимост на протеста като депозиран в срок.

По същество е отменил оспорения отказ и е върнал делото на началника на РДНСК за ново произнасяне. За да постанови този резултат, решаващият съд е развил следните доводи: Нищожността на разрешение за строеж може да бъде разкрита и извън сроковете по чл. 156, ал. 1 ЗУТ, тъй като такова искане не е ограничено със срок. На практика началникът на РДНСК-Благоевград е отказал да упражни правомощията си, тъй като не е направил преценка на евентуалната нищожност на строителните разрешения, претендирана от Окръжна прокуратура Благоевград.

Така постановеното решение е допустимо при следните съображения:

В случая е установено, че оспореният отказ е входен във входящия регистър на Окръжна прокуратура Благоевград на 14.09.2008 г., поради което 14-дневният срок за протест изтича на 28.09.2008 г. Видно от входящия регистър на съда, протестът е вписан на 29.09.2008 г., но е отбелязан в разносната книга на Окръжна прокуратура на 28.09.2008 г. При тези обстоятелства и разпит на свидетел, според който протестът е депозиран на 28.09.2008 г. в съда, но е заведен с дата 29.09.2008 г. поради технически проблеми, решаващият съд е приел процесуална допустимост на протеста като подаден в срок. Настоящата инстанция не споделя тези доводи, но изводът за депозиране на протеста в срок е законосъобразен при следните съображения:

Съгласно чл. 216, ал. 6 ЗУТ заповедите на началника на регионалната дирекция за национален строителен контрол се обжалват по реда на чл. 215., според който жалбите и протестите се подават чрез органа, чийто акт се обжалва или протестира, в 14-дневен срок от съобщаването на акта. Според чл. 219, ал. 3 ЗУТ за неуредените в тази глава въпроси се прилага Административнопроцесуалният кодекс. Разпоредбата на чл. 61, ал. 2 АПК постановява, че съобщаването може да се извърши чрез устно уведомяване за съдържанието на акта, което се удостоверява с подпис на извършилото го длъжностно лице, или чрез отправяне на писмено съобщение, включително чрез електронна поща или факс, ако страната е посочила такива. В случая писмено съобщение до Окръжна прокуратура изобщо липсва, поради което не може да се приеме наличие на редовно съобщаване на отказа на началника на РДНСК-Благоевград за Окръжна

прокуратура. Само и единствено чрез съобщение-устно при посочените условия на чл. 61, ал. 2 АПК или писмено, оформено по смисъла на чл. 44 и чл. 52 ГПК във връзка с чл. 144 АПК може да се приеме наличието на редовно съобщаване на административния акт. Липсата на такова сочи, че срокът за обжалване не е изтекъл и не може да тече от датата 14.09.2008 г. Поради това протестът е депозиран в срок и същият правилно е преценен от първоинстанционния съд като процесуално допустим.

По съществуващото на касационната жалба настоящият съдебен състав намира обжалваното решение за правилно като съответно на материалния закон поради следното:

Забраната по чл. 156, ал. 1, изр. 2 от ЗУТ не се разпростира върху възможността да се иска, при наличие на основания за това, прогласяване на нищожност на влезлите в сила строителни разрешения. Да се приеме обратното би означавало строително разрешение, което страда от съществен порок, обуславящ неговата нищожност, да бъде стабилизирано само поради обстоятелството, че е изтекъл срокът за служебната му отмяна по административен ред или пораид липсва на жалба от заинтересовано лице. Още повече, че като нищожен акт разрешението не би могло да произведе предписания правен ефект, а изтичането на срока по чл. 156, ал. 1, изр. първо от ЗУТ не го валидира. Предвид липсата на изрична регламентация в ЗУТ, въз основа на препращащата норма на чл. 219 от същия закон, субсидиарно приложими към спорното правоотношение се явяват общите разпоредби от АПК. Съгласно чл. 149, ал. 5 от АПК административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. В такъв случай правните последици на влязлото в сила строително разрешение биха били правно нетърпими, ако разрешението е нищожно поради тежко непримиримо противоречие с материалния закон. Поради това влязлото в сила разрешение за строеж не е защитено от евентуална нищожност поради изтеклите срокове за обжалването му съгласно чл. 156, ал. 1 ЗУТ. Цитираната разпоредба изрично сочи на срокове за атакуване *по законосъобразност* на разрешението за строеж, но не и за *нищожност*. Поради това, както правилно е преценено от първоинстанционния съд, началникът на РДНСК- Благоевград не се е произнесъл по направеното искане на Окръжна прокуратура Благоевград за нищожност на оспорените разрешения за строеж. Отмяната на този отказ и връщане на делото като преписка на началника на РДНСК-Благоевград за произнасяне по съществуващото на искането е законосъобразен, съответен на материалноправните разпоредби извод. При постановяването на този краен правен резултат съдът не е допуснал нарушение на съществени процесуални норми и решението като правилно и допустимо следва да се остави в сила. Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Върховният административен съд, второ отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 843/07.01. 2010 г. по адм. д. № 803/2009 г. на
Административен съд гр. Благоевград.
Решението е окончателно.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Ангел Калинов
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Надежда Джелепова
/п/ Таня Радкова

Т.Р.